

Papež na mrtvaškem odru

V noči od četrta na petek se je stanje papeža tako poslabšalo, da se je njegova okolica bala najhujšega. Okrog štirih mu je monsignor Romanis podelil zakrament sv. poslednjega olja. Visoki bolnik je bil pri polni zavesti ter je s šepetajočimi ustnicami spremljal obredne molitve. Ob petih se je začel smrtni boj, ki je trajal pol ure. Ko je papež izdihnil svojo dušo, mora to po starem predpisu uradno ugotoviti kardinal-kamerlengo (sedanji je kardinal Pacelli), ki izvršuje v imenu kardinalskega zbora potrebne posle cerkvenega vodstva. Po nastopu smrti papeževe pride kardinal-kamerlengo ogledat mrliča. Preden stopi v sobo, kjer je papež umrl, udari s srebrnim kladivom trikrat na duri, potem se trikrat vrže pred mrličem na tla, ga pokliče z njegovim krstnim imenom ter trikrat s kladivom potrka na njegovo mrzlo čelo. Nato vzame ribičev prstan in druge pečatnike rajnikove, na katerih se papeževo ime izbriše v znamenje, da je papeževa oblast na zemlji prenehala. Ko je papeževa smrt uradno ugotovljena, zazvoni veliki zvon cerkve sv. Petra in za njim zvonovi vseh rimskih cerkva. Nato je pristopilo 30 v Rimu navzočih kardinalov, ki so se poklonili mrtvemu vrhovnemu cerkvenemu poglavarju in mu poljubili roko. Po sestavljenem uradnem zapisniku so položili papeža na začasni oder s srebrnim križem in rožnim vencem v roki, nad glavo je bila postavljena slika sv. Terezije od Deteta Jezusa. Ob desetih je prispela sestra rajnega papeža Marija Ratti s svojim nečakom grofom Rattijem, ki je guverner vatikanskega mesta; dolgo je molila in nato poljubila roko mrtvemu papežu. Sledilo je balzamiranje papeževega trupla, ki so ga vršili trije rimski specialisti. Popoldne ob pol petih je bil sv. oče prenešen v slovesnem sprevodu v Sikstinsko kapelo, ki

je v vatikanski palači. Truplo je nosilo 12 članov plemiške papeške garde, za truplom so stopali kardinali s kamerlengom Pacellijem na čelu, člani diplomatskega zbora in ostali dostojanstveniki papeškega dvora. Truplo so položili na mrtvaški oder, okoli katerega je gorelo 12 velikih sveč. Naval vernikov v Sikstinsko kapelo je bil v petek in soboto ogromen. Ob 9.25 v soboto predpoldne je prišel v Vatikan italijanski prestolonaslednik Umberto, ki je izrazil v imenu kralja in vse kraljevske družine kardinalu Pacelliju najgloblje sožalje. S kardinalom je stopil v kapelo, pokleknil na klečalnik ter nekaj minut molil. Ob 10.30 je prišel Federzoni, predsednik italijanskega senata, in kmalu za njim zunanji minister grof Ciano. Oba sta izrazila kardinalu Pacelliju svoje sožalje ter se poklonila mrtvemu papežu. V soboto popoldne ob petih so posmrtno ostanke Pija XI. v svečanem sprevodu prenesli v veličastno cerkvo sv. Petra. Ogromne množice ljudi so napolnile trg sv. Petra. V cerkvi so se vršili mrtvaški obredi, predpisani po starem obredniku za primer pa-

peževe smrti, ki so se nadaljevali v nedeljo in ponedeljek. Naval ljudstva je bil tako velik, da je bila največja cerkev sveta spričo ljudske množice kakor majhna kapela. Ganljivi so bili prizori, ko se je verno ljudstvo poslavljalo od vrhovnega poglavarja Kristusove cerkve.

Ob papeževi smrti so bila izražena sožalja iz vseh držav in narodov sveta ter poslana ali direktno v Rim ali pa potom nunciaturo v posameznih državah. Sožalje so med drugimi izrazili predsednik Združenih držav Roosevelt in zunanji minister Hull, predsednik francoske republike Lebrun in predsednik vlade Daladier, ter predsednik francoskega parlamenta Herriot, predsednik poljske republike Moscicki, predsednik vlade maršal Rydz Smigly, nemški minister Meissner v imenu kanclerja in Führerja Hitlerja, itd. V naši državi je minister dvora dr. Čolak Antič obiskal beograjskega nuncija Felicija in mu v imenu Nj. Vel. kralja in vsega kraljevskega doma izrazil sožalje. Sožalne izjave so poslali tudi ministrski predsednik Cvetković v imenu vlade, predsednik senata dr. Korošec in minister dr. Spaho kot namestnik odsotnega zunanjega ministra.

Priprave za volitve novega papeža

Papeža volijo kardinali, ki se morajo sestati k volitvi v Rimu v teku 18 dni po smrti prejšnjega papeža, torej v sedanjem primeru do 28. februarja. Vseh kardinalov je zdaj 65, med njimi 38 Italijanov in 27 inozemcev. Ker je krakovski kardinal nedavno umrl, imamo Slovani samo dva kardinala: med Slovenci priljubljenega poljskega kardinala Hlonda in praškega nadškofa dr. Kašparja. Volitev se vrši v konklavu = zaključenem prostoru, ki je popolnoma ločen od zunanjega sveta. Ta prostor je Sikstinska kapela v vatikanski

palači. V tej kapeli se vrši tajno glasovanje z listki. Vsak dan so po štiri glasovanja, ki se ponavljajo toliko časa, dokler ne dobi kakšen kandidat dvetretjinske večine, s katero je izvoljen. Da so kardinali volilci v resnici ločeni od zunanjega sveta in vsakega njegovega vpliva, se jim priredijo 7 vatikanski palači v bližini Sikstinske kapele začasna stanovanja v obliki celic. Notranje nadzorstvo nad konklavom vršijo najstarejši kardinali, zunanje pa konklavni maršal, to je dostojanstvo, ki je dno v kržju družini Chigi.

Iz raznih držav

V NAŠI DRŽAVI

V pričakovanju sestanka narodne skupščine. Narodna skupščina se bo sestala 15. februarja in bo najprej izvolila svoje predsedstvo in pet stalnih skupščinskih odborov. Vlada Dr. Cvetkoviča je že pripravila, odkar je na krmilu, dvoje: svojo deklaracijo, s katero se bo predstavila narodni skupščini in v kateri bo glavna točka delo za sporazum s Hrvati. Deklaracijo vlade pričakujeta prebivalstvo Jugoslavije ter zunanji svet z največjo napetostjo. Drugo delo nove vlade je priprava državnega proračuna, kateri bo ostal v glavnem tak, kakor ga je sestavila že prejšnja vlada. Proračun mora biti sprejet v skupščini in senatu do 1. aprila, ker stopi s tem dnem v veljavo. Finančni odbor in skupščina bosta sprejela proračun v najkrajšem času. Velika večina je vladi že zasigurana v skupščini ter senatu in se bo vršilo delo naglo v obeh zbornicah s podporo trdne in močne večine.

Nova poslanca v Sloveniji in odložitev županskih mest. V smislu skupščinskega poslovnika je podal ostavko na svoja poslanska mandata predsednik senata g. dr. Anton Korošec. Namesto dr. Korošca prideta v narodno skupščino za poslanca g. dr. Adolf Golia in Rudolf Smersu. Na županska mesta so podali ostavke med drugimi poslanci gg. Alojzij Mihelčič v Celju, Jožef Špindler pri Sv. Ani v Slov. goricah in Martin Steblovnik v Smartnem ob Paki.

Nova trgovinska pogodba med našo državo in Francijo podpisana. V Parizu je bila 10. februarja podpisana nova jugoslovansko-francoska trgovinska pogodba, ki daje možnost za večjo izmenjavo blaga in za poglobitev gospodarskih odnosov med obema državama.

Grški ministrski predsednik obišče našo prestolico. Grški ministrski predsednik Metaksas se pripelje 17. februarja v Beograd, kjer bo ostal dva dni. Med tem časom bo imel več sestankov z našim novim

zunanjim ministrom in z vodilnimi politikami. Iz Beograda bo odpotoval skupno z našim zunanjim ministrom dr. Cincar-Markovićem v Sinajo pri Bukarešti na konferenco zunanjih ministrov in zastopnikov držav Balkanske zveze.

V DRUGIH DRŽAVAH

Potovanja in obiski italijanskega zunanjega ministra v februarju. Italijanski zunanji minister Ciano bo odpotoval iz Rima v Varšavo 23. februarja, naslednjega dne pa se bo med potjo ustavil v Pragi. V Varšavo bo prispel 25. februarja. Njegov obisk na Poljskem bo trajal dva dni. Iz Varšave se bo odpeljal bržkone v Berlin, kamor bo prispel 27. februarja. Naslednjega dne bo odpotoval nazaj v Rim.

Belgijska vlada v krizi. Spaakova belgijska vlada je radi odstopa liberalnih ministrov že nekaj dni v krizi, katera obeta dolgotrajnost.

Francoska politika nevmešavanja v španske zadeve odobrena tudi v senatu. Kakor znano, je prestala francoska Daladierova vlada v zbornici že nekaj zmagovitih glaso-

VSE CENJENE NAROČNIKE,

ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto, prosimo, da isto takoj store, da ne bo treba prekiniti s pošiljanjem lista. — »Slovenski gospodar stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Uprava »Slov. gospodarja«

vanj, ki so potrdila politiko nevmešavanja v španske zadeve kot edino pravilno kljub dejstvu, da je bila francoska levica z vsemi močmi na delu, da bi bila izsilila izdatno pomoč Francije španskim rdečkarjem. Po padcu Barcelone in po divjem pobegu rdeče sodrge iz Katalonije na francoska tla je nastopil sredi minulega tedna francoski zunanji minister Bonnet tudi v senatu odločno za to, da vztraja Francija za bodoče pri tem, kar je izjavila leta 1936, da se ne bo vmešavala v notranje zadeve nobene tuje države. Največja brezglavost bi bila, če bi odstopili Francozi od tega svojega stališča sedaj, ko je zgubila rdeča Španija tri četrtine svojega ozemlja. Za zunanjim ministrom je govoril v istem smislu ministrski predsednik Daladier, na kar je izrekel senat z 210 glasovi proti 16 vladi Daladiera zaupnico.

Japonci zasedli otok Hainan. Japonci so zasedli otok Hainan radi tega, ker je baje

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepčevalno sredstvo za kožo.

Francija zalagala Kitajce z orožjem iz Indokine. Zaradi zasedbe tega otoka in očitka tihotapstva z orožjem je Francija vložila pri Japonski vladi v Tokiu oster protest in zahteva pojasnila glede zasedbe z neutemeljenim izgovorom na nedovoljeno zalaganje z orožjem.

ke in odločile, da ima varstvo nad njimi sicer zveza narodov v Ženevi, a jih bo Francija zaplenila v primeru, da bi rdeči in na francoska tla pribegli razni vojni material in zlato španske narodne banke ne krila ogromnih izdatkov za begunce.

Našim čitateljem je znano, da je poslala francoska vlada koj po padcu Barcelone k Francovi vladi v Burgos senatorja Berarda, kateri je med drugim posredoval tudi v zadevi španskih begunccev. Prejel je zagotovilo, da bo izdal general Franco po zaključeni zasedbi Katalonije proglas, v katerem bo pozval vse pobegle civiliste, da se vrnejo v domovino, kjer se jim ne bo zgodilo prav nič. Franco bo pozval tudi vse miličnike rdeče armade, da se naj vrnejo v Španijo, kjer bodo pomiloščeni. Zagovarjali se bodo samo oni rdeči vojaki, ki so bili v vojaški službi navadni zločinci.

Novice iz španske državljanske vojne

Kritje stroškov za begunce na Francoskem

Kakor smo že parkrat pisali, je premagana rdeča vojska na pobegu prisilila s požigi, s streli in nepopisnimi drugimi grozodetstvi, da je moralo zbežati z njo iz Katalonije v Francijo nedolžno civilno prebivalstvo. Francozi so sprejeli par sto tisoč španskih begunccev, katere so porazdelili na razna taborišča. Francoska gostoljubnost povzroča pa tudi ogromne stroške, za ko-

jih kritje si je poiskala francoska vlada razne vire.

Za kritje begunskih izdatkov bo služilo predvsem 50 ameriških modernih vojnih letal, katera so poslali rdeči v Francijo. Dlje ima rdeča vlada spravljen v Parizu skoraj ves zlati zaklad španske narodne banke.

O vseh neprecenljivih umetninah, katere so pripeljali rdeči čez meje iz Španije, so napravili francoske oblasti zapisni-

Nočna trgovina

Bister trgovec je v Newyorku odprl trgovino, ki pa je odprta le ponoči, in sicer od polnoči do šestih zjutraj. Ta trgovina je namenjena le takim kupcem, ki čez dan nimajo časa, da bi si kaj kupili. Trgovec pripoveduje, da je kar zadovoljen s svojo nočno kupčijo. Vsekakor pa je to narobe svet.

Nekaj o steklu

Nikoli ni bilo steklo tako moderno, kot v sedanjih časih. Že je v rabi kot zidak, da sčasoma nadomesti opeko, in odkar morejo steklo izdelovati v tankih, bolj kot pajčevina tankih nitkah, so tudi že v nevarnosti drugi svileni blagovi, da jih bo steklo izpodrinilo. Kar nič izrednega in posebnega ni več, da so delavnice narajene iz stekla, pri če-

V mrežah greha

»Vrniti se moram v točilnico. Samo zato sem prišel domov, da bi te videl... Na svojo obljubo ne smeš pozabiti... Jutri!... Z Bogom.«

Pri odhodu ni treščil z vrati kakor običajno, marveč jih je tiho zaprl za seboj. To je vznemirilo Nino. Ni razumela, zakaj je tako hitro odšel. Ali ji je verjel, da ne pozna Štefana?

Ker je mislila, da se bo morda ustavil na hodniku in čakal, da bi ga nazaj poklicala, je šla za njim. Hodnik je bil prazen.

Neodločno je stala na hodniku. Čez čas so se odprla kuhinjska vrata. Mati je prišla k njej in jo nekam v strahu vprašala:

»Kaj se je zgodilo? Ali sta se sprla?«

»Ne. Nisva se prepirala. Samo razgovarjala sva se,« je odvrnila Nina.

Mati se ni dala tako lahko prepričati. Sumila je, da se je moralo nekaj zgoditi. Rada bi vedela, kaj, zato se je poslužila zvijače.

»Ne taji, vse sem slišala. In veruj mi, Nina: neumna si, da ne maraš tega dobrega človeka. Če bi jaz bila imela tako srečo v tvojih letih, bi bila ponosna. Pomisli, ta človek zasluži tedensko sedemdeset dolarjev, točilnico ima, a ti ga ne maraš za moža.«

»Od kod veste, koliko zasluži?«

Mati se je previdno ozrla okrog sebe, kakor da bi se bala, da bi kdo slišal. Nato je šepetaje rekla:

6

»Vse vpiše v tisto knjižico, ki jo ima v kovčegu. Zadnjič sem knjižico pregledala. Veš, takrat, ko si ti bila bolna in sem jaz pospravljala.«

»To je bilo grdo!« je odvrnila hči.

Mati se ni zmenila za njeno pripombo. Naglo je nadaljevala:

»Čas hitro teče. Čez nekaj let boš stara, grda. Ne boš imela denarja in jaz bom od gladi umirala samo radi tega, ker si ponosna in nočeš iti k temu človeku... Toda takrat mi ne pridi s tožbami. Ne reci, da te nisem opozarjala.«

Nina je ni poslušala. Nešteto krat je že slišala iste besede, ne da bi vplivale na njo. Na Kazimira je mislila, zlasti na njegov nenavadni odhod. Kaj bo storil? Morda ni verjel. Često je znal biti zelo pretkan. Kaj če je obiskal Štefana, se z njim sprl in ga ubil? Ta misel jo je navdala z grozo. Ni hotela, da bi Štefan umrl. Čutila je, da bo morala nekaj storiti, da prepreči nesrečo, če se že ni zgodila. Najti bo morala Štefana in ga opozoriti, naj se varuje Kazimira. Ali pa bo morala Kazimira še enkrat prositi, naj pusti pri miru Štefana.

»Mati,« je dejala na videz mirno, »nekaj moram povedati Kazimiru. Kmalu se bom vrnila.«

Naglo se je oblekla in odhitela. Tekla je proti mostu. Glavo je sklanjala in se ni zmenila za okolico. Tako se je na oglu zaletela v visokega moža, ki je z negotovimi koraki meril ulico.

Možakar je debelo pogledal.

»Nina!« je vzkliknil.

VSE CENJENE NAROČNIKE,

ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto, prosimo, da isto takoj store, da ne bo treba prekiniti s pošiljanjem lista. — »Slovenski gospodar stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Uprava »Slov. gospodarja«

vanj, ki so potrdila politiko nevmešavanja v španske zadeve kot edino pravilno kljub dejstvu, da je bila francoska levica z vsemi močmi na delu, da bi bila izsilila izdatno pomoč Francije španskim rdečkarjem. Po padcu Barcelone in po divjem pobegu rdeče sodrge iz Katalonije na francoska tla je nastopil sredi minulega tedna francoski zunanji minister Bonnet tudi v senatu odločno za to, da vztraja Francija za bodoče pri tem, kar je izjavila leta 1936, da se ne bo vmešavala v notranje zadeve nobene tuje države. Največja brezglavost bi bila, če bi odstopili Francozi od tega svojega stališča sedaj, ko je zgubila rdeča Španija tri četrtine svojega ozemlja. Za zunanjim ministrom je govoril v istem smislu ministrski predsednik Daladier, na kar je izrekel senat z 210 glasovi proti 16 vladi Daladiera zaupnico.

Japonci zasedli otok Hainan. Japonci so zasedli otok Hainan radi tega, ker je baje

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepčevalno sredstvo za kožo.

Francija zalagala Kitajce z orožjem iz Indokine. Zaradi zasedbe tega otoka in očitka tihotapstva z orožjem je Francija vložila pri Japonski vladi v Tokiu oster protest in zahteva pojasnila glede zasedbe z neutemeljenim izgovorom na nedovoljeno zalaganje z orožjem.

ke in odločile, da ima varstvo nad njimi sicer zveza narodov v Ženevi, a jih bo Francija zaplenila v primeru, da bi rdeči in na francoska tla pribegli razni vojni material in zlato španske narodne banke ne krila ogromnih izdatkov za begunce.

Našim čitateljem je znano, da je poslala francoska vlada koj po padcu Barcelone k Francovi vladi v Burgos senatorja Berarda, kateri je med drugim posredoval tudi v zadevi španskih begunccev. Prejel je zagotovilo, da bo izdal general Franco po zaključeni zasedbi Katalonije proglas, v katerem bo pozval vse pobegle civiliste, da se vrnejo v domovino, kjer se jim ne bo zgodilo prav nič. Franco bo pozval tudi vse miličnike rdeče armade, da se naj vrnejo v Španijo, kjer bodo pomiloščeni. Zagovarjali se bodo samo oni rdeči vojaki, ki so bili v vojaški službi navadni zločinci.

Novice iz španske državljanske vojne

Kritje stroškov za begunce na Francoskem

Kakor smo že parkrat pisali, je premagana rdeča vojska na pobegu prisilila s požigi, s streli in nepopisnimi drugimi grozodetstvi, da je moralo zbežati z njo iz Katalonije v Francijo nedolžno civilno prebivalstvo. Francozi so sprejeli par sto tisoč španskih begunccev, katere so porazdelili na razna taborišča. Francoska gostoljubnost povzroča pa tudi ogromne stroške, za ko-

jih kritje si je poiskala francoska vlada razne vire.

Za kritje begunskih izdatkov bo služilo predvsem 50 ameriških modernih vojnih letal, katera so poslali rdeči v Francijo. Dlje ima rdeča vlada spravljen v Parizu skoraj ves zlati zaklad španske narodne banke.

O vseh neprecenljivih umetninah, katere so pripeljali rdeči čez meje iz Španije, so napravili francoske oblasti zapisni-

Nočna trgovina

Bister trgovec je v Newyorku odprl trgovino, ki pa je odprta le ponoči, in sicer od polnoči do šestih zjutraj. Ta trgovina je namenjena le takim kupcem, ki čez dan nimajo časa, da bi si kaj kupili. Trgovec pripoveduje, da je kar zadovoljen s svojo nočno kupčijo. Vsekakor pa je to narobe svet.

Nekaj o steklu

Nikoli ni bilo steklo tako moderno, kot v sedanjih časih. Že je v rabi kot zidak, da sčasoma nadomesti opeko, in odkar morejo steklo izdelovati v tankih, bolj kot pajčevina tankih nitkah, so tudi že v nevarnosti drugi svileni blagovi, da jih bo steklo izpodrinilo. Kar nič izrednega in posebnega ni več, da so delavnice narajene iz stekla, pri če-

V mrežah greha

»Vrniti se moram v točilnico. Samo zato sem prišel domov, da bi te videl... Na svojo obljubo ne smeš pozabiti... Jutri!... Z Bogom.«

Pri odhodu ni treščil z vrati kakor običajno, marveč jih je tiho zaprl za seboj. To je vznemirilo Nino. Ni razumela, zakaj je tako hitro odšel. Ali ji je verjel, da ne pozna Štefana?

Ker je mislila, da se bo morda ustavil na hodniku in čakal, da bi ga nazaj poklicala, je šla za njim. Hodnik je bil prazen.

Neodločno je stala na hodniku. Čez čas so se odprla kuhinjska vrata. Mati je prišla k njej in jo nekam v strahu vprašala:

»Kaj se je zgodilo? Ali sta se sprla?«

»Ne. Nisva se prepirala. Samo razgovarjala sva se,« je odvrnila Nina.

Mati se ni dala tako lahko prepričati. Sumila je, da se je moralo nekaj zgoditi. Rada bi vedela, kaj, zato se je poslužila zvijače.

»Ne taji, vse sem slišala. In veruj mi, Nina: neumna si, da ne maraš tega dobrega človeka. Če bi jaz bila imela tako srečo v tvojih letih, bi bila ponosna. Pomisli, ta človek zasluži tedensko sedemdeset dolarjev, točilnico ima, a ti ga ne maraš za moža.«

»Od kod veste, koliko zasluži?«

Mati se je previdno ozrla okrog sebe, kakor da bi se bala, da bi kdo slišal. Nato je šepetaje rekla:

6

»Vse vpiše v tisto knjižico, ki jo ima v kovčegu. Zadnjič sem knjižico pregledala. Veš, takrat, ko si ti bila bolna in sem jaz pospravljala.«

»To je bilo grdo!« je odvrnila hči.

Mati se ni zmenila za njeno pripombo. Naglo je nadaljevala:

»Čas hitro teče. Čez nekaj let boš stara, grda. Ne boš imela denarja in jaz bom od gladi umirala samo radi tega, ker si ponosna in nočeš iti k temu človeku... Toda takrat mi ne pridi s tožbami. Ne reci, da te nisem opozarjala.«

Nina je ni poslušala. Nešteto krat je že slišala iste besede, ne da bi vplivale na njo. Na Kazimira je mislila, zlasti na njegov nenavadni odhod. Kaj bo storil? Morda ni verjel. Često je znal biti zelo pretkan. Kaj če je obiskal Štefana, se z njim sprl in ga ubil? Ta misel jo je navdala z grozo. Ni hotela, da bi Štefan umrl. Čutila je, da bo morala nekaj storiti, da prepreči nesrečo, če se že ni zgodila. Najti bo morala Štefana in ga opozoriti, naj se varuje Kazimira. Ali pa bo morala Kazimira še enkrat prositi, naj pusti pri miru Štefana.

»Mati,« je dejala na videz mirno, »nekaj moram povedati Kazimiru. Kmalu se bom vrnila.«

Naglo se je oblekla in odhitela. Tekla je proti mostu. Glavo je sklanjala in se ni zmenila za okolico. Tako se je na oglu zaletela v visokega moža, ki je z negotovimi koraki meril ulico.

Možakar je debelo pogledal.

»Nina!« je vzkliknil.

Francov proglas bo gotovo znatno zmanjšal število španskih beguncev na Francoskem in bo prihranil mnogo stroškov.

Rdeči hočejo nadaljevati boje

General Franco je popolnoma zavzel Katalonijo črta francoske meje, jo očistil rdeče nadloge in zasedel tudi otok Minorko. Radi poraza v Kataloniji je morala rdeča vlada pobegniti na francoska tla. Iz Francije se je vrnil predsednik rdeče vlade Ne-

grin v Madrid in je izjavil, da bodo nadaljevali rdeči pod generalom Miajo boje v preostanku rdeče Španije, v katerih bodo igrali v najkrajšem času odločilno vlogo borbe za Madrid, Valencijo ter Kartageno in Alicante. Nadaljevanje brezuspešnih bojev je po mnenju vsega sveta blaznost, kakršne so zmožni le komunistični krvoloki. General Franco je že otvoril boj za Madrid v nedeljo s silovitimi bombardiranjem mesta.

Kako pišejo ...

Nemško-nacionalni list, ki izhaja v Zagrebu pod naslovom »Deutsche Nachrichten« (nemške vesti ali poročila), se je v številki od 4. februarja na široko razpisal zoper demokracijo in demokratične države. Vzel je pred vsem na piko angleško, francosko in ameriško demokracijo, ki nasprotujejo osi Rim-Berlin. Postavljajoč logiko na glavo, se ta list trudi v potu svojega obraza dokazati, da v teh državah ne vlada svoboda ter da je delovno ljudstvo pod demokratičnim vladstvom najbolj stiskano. Ker pa nemško-nacionalno glasilo ne zaupa svojim dokazom, da bi z njimi koga prepričalo, zato proti koncu lopne po demokratih, ki se nahajajo tudi v nemških vrstah. Te pa bo najmanj prepričalo,

ker je vendar lepše živeti pod demokratično svobodo kakor pa v koncentracijskih taboriščih diktatorskih vlad. Zagrebški nemški list, ki ga kot odgovorni urednik podpisuje Hans Moschitz, se v isti številki hudo spodtika nad oblastveno odredbo, da se morajo v naši državi imena, ki so slovenskega, hrvaškega in srbskega izvora, pisati v slovanskem pravopisu. Temu čudnemu pristašu plemenske čistokrvnosti bi kajpada bilo bolj všeč, če bi zopet primarširali stari nemškutarski Ribitschi, Mlinaritschi, Ambroschitschi, Tschernenschegg in drugi pravopisni nestvori. Našemi človeka slovenske krvi s sch, tsch in gg, kolikor hočeš, s tem ga ne napraviš za Nemca.

Po krščanskem svetlu

Pastirski list jugoslovanskih škofov, ki se bo katoliškim vernikom naše države prebral od 1. do 3. postne nedelje, razpravlja v stvarni in tehtni, resnobni in v poljudni besedi o zakramentu sv. zakona, ki je začetek in temelj človeške družbe. Z ozirom na žalostno dejstvo, da se tudi pri nas širijo pogubonosne zablode v zakonskem življenju, je potrebno opozoriti na veliko skrivnost sv. zakona in na velike dolžnosti, ki jih imajo zakonci drug do drugega,

do družine, do naroda in do cerkve. Zakonska zveza izhaja od Boga, v Novi zavezi je Kristus utrdil svetost zakona in dvignil to zvezo med kristjani k dostojanstvu zakramenta, ki je vir milosti. Prvotni in glavni namen zakonske zveze je roditi in odgajati otroke ter tako ohranjati človeški rod, razen tega morajo biti zakonci drug drugemu v pomoč. Da more zakon doseči ta namen, mora biti dosmrten. Krščanska poroka, veljavno sklenjena in izvršena, ima

»Da, jaz sem,« je ona odvrnila samozavestno. »A kaj vas briga, ali sem jaz ali ne?«

Stefan — on je namreč bil — se je streznil. Osorno je odvrnil:

»Nič! Svet je poln žensk in četudi niso vse tako lepe kot vi, je večina izmed njih mnogo bolj prijazna in ljubka.«

»Res?« je vprašala Nina.

Nenadoma se je začela smejati in je priliznjeno dejala:

»I grdun! Zdi se mi, da ga imate pod kapo.«

»Zdalo. Samo radi tega sem pil, ker se vam nisem popadel.«

»A ga je prijela za roko in peljala proti mostu, pri mostu sta zavila proti hribčku, ki je bil pozorišče njunega spora.«

Vseda sta se pod smreko in se začela pogovarjati. Izpraševala sta se in si povedala vse svoje zasebne zadeve. Stefan je pripovedoval o tovarni, očetu, materi in svojih načrtih. Nina je govorila o svojih letih v samostanu, materi, Kazimiru in učencih. Stefan se je začudil in vznemiril, ko je slišal, da Nina poučuje.

»O, to ni nič posebnega. Jaz jim vsako melodijo zaigram, oni pa jo za menoj ponavljajo. Včasih jih nekoliko ozmerjam, da ljudje ne bi mislili, da mi zastoj plačujejo, včasih pa jih pobožam in pohvalim, da ne bi izgubili veselja do učenja. Poučevanje je lahka stvar. Le z nekaterimi je križ, ker so tako

omejeni, da jim ne morem nič dopovedati. Najraje bi jih nagnala, a ne morem, ker mi je denar, ki ga dobim, zelo potreben. Med njimi pa so tudi zelo ljubki otroci. Te bi najraje objemala in božala kot vas, Stefan. Tako jih ljubim, kakor da bi bila njihova mati.«

Stefan jo je pobožal po laseh.

»Nina vi bi bili lepa, mala mama. Kaj bi rekli k temu, če bi se midva vzela in bi imela lepo hišico ter mnogo otrok, fantkov in deklic ... Ali ne bi bilo lepo?«

Nina se je nehote nekoliko odmaknila.

»Ne, hvala lepa ... Z otroci je križ ...«

Stefan je bil razočaran. Nekam poparjen je dejal:

»Če se boste poročili, boste vendar imeli otroke.«

»Ne vem! Ni gotovo. Koliko je takih žen, ki so že dolgo vrsto let poročene, a vključ temu nimajo otrok.«

Stefan se je za trenutek zamislil, nato pa je rekel:

»Aha, zdaj razumem ... Gospod župnik je preteklo nedeljo govoril o zakonskem življenju in je omenil žene, ki nočejo otrok, ker bi jim bili v napotje pri zabavah.«

»In kaj je rekel o takih ženah?«

»Povedal je, da s tem grešijo in jih bo zadela božja kazen.«

po božji volji najtrajnejši obstoj in nerazdružljivost, ki je nobena človeška oblast ne more zmanjšati. Ako ljudje to zvezo pretrgajo, je to krivično in neveljavno. Razveza zakona je poseganje v božje pravice in veliko zlo. Razveza zakona (razporka) žali ženino dostojanstvo, onemogočuje pravo vzgojo otrok in zastruplja družine in s tem tudi državo, »kajti država je taka, kakršne so družine in ljudje, iz katerih sestoji« (Pij XI.). Da se prepreči nesrečni zakoni, je potrebno, da se zaročenci prej v krščanskem smislu pripravijo, ker od dobre priprave zavisi v veliki meri zakonska sreča. Da bosta zaročenca v zakonu resnično dosegla notranje zedinjenje, morata biti v vseh važnih stvarih istih misli, istega duha in čustvovanja, torej predvsem iste vere. Če tega ni, pride v družini do nesoglasij in je krščanska vzgoja otrok zelo otežkočena. Da se zabrani večje zlo, dovoli cerkev mešane zakone, toda samo takrat, če ima zagotovilo, da bodo vsi otroci katoliško krščeni in vzgojeni, in če so odstranjene nevarnosti za večno zveličanje. Poroka, ki se sklene samo pred državnim uradnikom, je po cerkvenih zakonih neveljavna. Namen zakona je, da daje cerkvi in državi potomstvo. Zakonci, ki tega namena ne izpolnjujejo, grešijo proti Bogu, ker prelamljajo njegovo zapoved. Grešijo proti samim sebi, ker se s tem, če nočejo otrok, oropajo najlepše utehe in zadovoljnosti v svoji starosti in ker si onemogočijo najglobljo srečo družinskega življenja. Cerkev jemljejo naraščaj, državi člane, svojemu narodu pripravljajo počasen in nečasten konec. V prejšnjih časih je razsajala v mnogih naših krajih črna kuga in opustošila cele vasi in mesta. Sedaj pa je zavlada bela kuga, ki je še večja nevarnost za narod. Naj se starši ne bojijo številnih otrok, ki res pomenijo mnogo skrbi, pa tudi mnogo veselja. Na žalost je mnogo okrutnih mater, ki bi lahko dete rodile in odgojile, pa napadejo s pomočjo brezvestnih ljudi življenje otroka, ki je še skrit v materinem te-

mer ni iz stekla samo strop in pod, marveč so tudi stene steklene. Mizice, čajne vozičke, pladnje imamo že precej časa iz stekla, a samo ameriška redkost je, da so iz steklenih niti stekane obleke in zastori. A dotični krogi, ki se bavijo s steklarstvom, prav resno trdijo, da pride čas, ko bomo imeli preproge, pohištvo in blago — iz stekla.

Dva največja ledolomilca

Še letos bodo Rusi poslali v severne vode dva nova ledolomilca. Prvega bo ime »Stalin«, drugemu pa »Kaganovič«. Prva ladja bo obenem nekakšna admiralska ladja brodovja ruskih ledolomilcev. Prve vožnje z njo se bodo udeležili tudi inženirji in mehaniki, ki bodo študirali svojstva ladje v pogledu tehnike.